

Andre Mosebok /Exodus / Shmot

Parasha 17 Torah Jitrå (Jetro).

[Kapittel 18](#)

[Kapittel 19](#)

[Kapittel 20](#)

Parashah 17 haftarah

[J'sha'jaho / Jesaia 6:1 – 7:6](#)

[J'sha'jaho / Jesaia 9:6 – 9:7](#)

Parashah 17 brit chadashah

[Matittjaho / Matteus kapittel 5](#)

[Matittjaho / Matteus kapittel 8](#)

[Matittjaho / Matteus kapittel 15](#)

[Matittjaho / Matteus kapittel 19](#)

[Markus kapittel 7](#)

[Markus kapittel 10](#)

[Lukas kapittel 18](#)

[Apostlenes gjerninger 6](#)

[Romerne kapittel 2](#)

[Romerne kapittel 7](#)

[Romerne kapittel 13](#)

[Efeserne kapittel 6](#)

[Første Timoteus 3](#)

[Andre Timoteus 2](#)

[Titus kapittel 1](#)

[Hebreerne kapittel 12](#)

[Ja'akåv / Jakob kapittel 2](#)

[Første Kefa / Peter kapittel 2](#)

Andre Mosebok /Exodus / Shmot

Kapittel 18

¹ Jitrå, presten i Midjan, Måshes svigerfar, fikk høre om alt det Elåhim hadde gjort for Måshe og for sitt folk Israel, at YHVH hadde ført Israel ut av Egypt. ² Da tok Jitrå, Måshes svigerfar, med seg Tzippåra, Måshes kone, som Måshe hadde sendt tilbake. ³ Han tok også med seg de to sønnene hennes. Den ene het Gershåm (utlending) – for Måshe hadde sagt: «Jeg har vært innflytter i et fremmed land» – ⁴ og den andre het Eli'ezer (min Elåhim hjelper) – for han sa: «Min fars Elåhim var min hjelp, og fridde meg ut fra paråhs sverd.» ⁵ Sammen med Måshes sønner og kone kom Jitrå, Måshes svigerfar, til ham i ørkenen, der han hadde slått leir ved Elåhims fjell. ⁶ Han hadde sagt til Måshe: «Jeg, din svigerfar Jitrå, kommer til deg med din kone og de to sønnene hennes sammen med henne.»

⁷ Så gikk Måshe ut for å møte sin svigerfar, og han falt på kne og kysset ham. De spurte hverandre om de hadde fred, og de gikk inn i teltet. ⁸ Måshe fortalte sin svigerfar om alt det YHVH hadde gjort med paråh og egypterne for Israels skyld, og om alt strevet de hadde hatt på veien, og hvordan YHVH hadde fridd dem ut. ⁹ Jitrå gledet seg over alt det gode YHVH hadde gjort for Israel, da Han hadde fridd dem ut av egypternes hånd. ¹⁰ Jitrå sa: «Lovet være YHVH, som har fridd dere ut fra egypternes hånd og fra paråhs hånd, og som har fridd folket ut fra å være under egypternes hånd. ¹¹ Nå innser jeg at YHVH er større enn alle guder, bevist nettopp der fiendene viste seg hovmodige mot dem.» ¹² Så tok Jitrå, Måshes svigerfar, brennoffer og slaktoffer for å ofre dem til Elåhim. Aharån kom med alle de eldste i Israel for å holde måltid sammen med Måshes svigerfar for Elåhims ansikt.

¹³ Det skjedde neste dag at Måshe satt for å skifte rett for folket. Folket sto foran Måshe fra morgen til kveld. ¹⁴ Da Måshes svigerfar så alt han gjorde for folket, sa han: «Hva er det du gjør for folket? Hvorfor sitter du der alene, mens alt folket står foran deg fra morgen til kveld?» ¹⁵ Måshe sa til sin svigerfar: «Fordi folket kommer til meg for å rådspørre Elåhim. ¹⁶ Når de har en vanskelig sak, kommer de til meg, for at jeg skal dømme mellom den ene og den andre. Og jeg gjør kjent Elåhims bud og Hans lover.»

¹⁷ Da sa Måshes svigerfar til ham: «Det du gjør, er ikke klokt. ¹⁸ Både du og dette folket som er sammen med deg, kommer til å bli helt utslitt. For dette er altfor tungt for deg. Du klarer ikke å gjøre det alene. ¹⁹ Hør nå på hva jeg sier: Jeg skal gi deg råd, og Elåhim skal være med deg. Tre fram for Elåhim på folkets vegne, så du kan føre sakene fram for Elåhim. ²⁰ Du skal gi dem innføring i budene og lovene, og lære dem veien de må vandre, og arbeidet de må gjøre. ²¹ Så skal du se deg ut noen dyktige menn blant alt folket, noen som frykter Elåhim, sannferdige menn som hater grådighet. Disse skal du sette over dem som ledere over tusen, ledere over hundre, ledere over femti og ledere over ti. ²² Disse skal avsi dommer for folket hele tiden. Da skal det bli slik at de kommer til deg med alle de store sakene, men i alle de små sakene skal de selv dømme. Da vil det bli lettere for deg, for de skal bære byrden sammen med deg. ²³ Hvis du gjør dette – og Elåhim befaler deg å gjøre det – da skal du klare å holde ut, og alt dette folket kan da komme hjem i fred.»

³²⁴ Måshe hørte på hva svigerfaren sa, og gjorde alt det han hadde sagt. ²⁵ Måshe valgte ut dyktige menn fra hele Israel og gjorde dem til overhoder for folket, ledere over tusen, ledere over hundre, ledere over femti og ledere over ti. ²⁶ Så avsa de dommer for folket hele tiden. De vanskelige sakene overlot de til Måshe, men selv dømte de i alle de små sakene.

²⁷ Så lot Måshes svigerfaren fare, og han dro tilbake til sitt eget land.

[Til toppen](#)

Kapittel 19

¹ I den tredje måneden etter at Israels barn hadde dratt ut fra landet Egypt, på den samme dagen, kom de til Sinaiørkenen. ² For de hadde forlatt Refidim og hadde kommet til Sinaiørkenen og slått leir i ørkenen. Israel slo leir der foran fjellet.

³ Måshe gikk opp til Elåhim, og YHVH kalte på ham fra fjellet og sa: «Dette skal du si til Ja'akåvs hus, og forkynne for Israels barn: ⁴ Dere har sett hva Jeg gjorde med egypterne, og hvordan Jeg bar dere på ørnevinger og førte dere til Meg. ⁵ Derfor, om dere nå virkelig vil lyde Min røst og holde Min pakt, da skal dere være Min eiendom framfor alle folk. For hele jorden er Min. ⁶ Dere skal være et kongerike av prester for Meg og et hellig folk. Dette er de ordene du skal tale til Israels barn.»

⁷ Så kom Måshe og kalte til seg folkets eldste, og la fram for dem alle disse ordene som YHVH bød ham. ⁸ Da svarte hele folket samstemmig og sa: «Alt det YHVH har sagt, vil vi gjøre.» Så tok Måshe folkets svar med seg tilbake til YHVH. ⁹ YHVH sa til Måshe: «Se, Jeg kommer til deg i en tykk sky, så folket kan høre når Jeg taler med deg, og tro deg til evig tid.» Så fortalte Måshe YHVH hva folket hadde sagt. ¹⁰ Så sa YHVH til Måshe: «Gå til folket og hellige dem i dag og i morgen, og la dem vaske klærne sine! ¹¹ La dem være klare til den tredje dagen! For på den tredje dagen skal YHVH komme ned på Sinaifjellet for øynene på hele folket. ¹² Du skal sette grenser for folket helt rundt og si: Vokt dere så dere ikke går opp på fjellet eller rører ved foten av det. Hver den som rører ved fjellet, skal sannelig dø. ¹³ Ingen hånd skal røre ved ham, men han skal sannelig steines eller gjennombores. Om det er et dyr eller menneske, så skal det ikke leve. Når det lyder lange toner fra hornet, skal de gå opp på fjellet.»

¹⁴ Så gikk Måshe ned fra fjellet og kom til folket og helliget folket, og de vasket klærne sine. ¹⁵ Han sa til folket: «Gjør dere klare til den tredje dagen! Kom ikke nær noen kvinne!» ¹⁶ Da skjedde det: På den tredje dagen, om morgenen, kom det tordendrønn og lyn, og en tykk sky kom over fjellet. Lyden av hornet var meget sterk, så hele folket i leiren skalv. ¹⁷ Måshe førte folket ut av leiren for å møte Elåhim, og de stilte seg ved foten av fjellet. ¹⁸ Sinaifjellet var fullstendig dekket av røyk, for YHVH steg ned på det i ild. Røyken fra det steg opp som røyken fra en ovn, og hele fjellet ristet kraftig. ¹⁹ Da det lød et langt støt fra hornet, og det ble sterkere og sterkere, talte Måshe, og Elåhim svarte ham med kraftig røst.

²⁰ Da kom YHVH ned på Sinaifjellet, på toppen av fjellet. YHVH kalte Måshe opp til toppen av fjellet, og Måshe gikk opp. ²¹ YHVH sa til Måshe: «Gå ned og advar folket, så de ikke bryter seg fram til YHVH for å skue, og mange omkommer. ²² Også prestene som får tre fram for YHVH, skal hellige seg, så ikke YHVH farer løs på dem.» ²³ Men Måshe sa til YHVH: «Folket kan ikke gå opp på Sinaifjellet. For Du har selv advart oss og sagt: Sett grenser rundt fjellet og hellige det!» ²⁴ Da sa YHVH til ham: «Av sted! Gå ned og kom opp igjen, du og Aharån sammen med deg. Men prestene og folket må ikke bryte fram og gå opp til YHVH, så Han ikke farer løs på dem.»

²⁵ Så gikk Måshe ned til folket og talte dette til dem.

[Til toppen](#)

Kapittel 20

¹ Elåhim talte alle disse ordene og sa:

² א Jeg er YHVH din Elåhim, som førte deg ut fra landet Egypt, ut fra slavehuset.

³ ב Du skal ikke ha andre guder enn Meg. ⁴ Du skal ikke lage deg noe utskåret bilde, noen etterligning av noe som er i Himmelen der oppe, eller på jorden her nede, eller som er i vannet under jorden. ⁵ Du skal ikke falle ned og tilbe dem eller tjene dem. For Jeg, YHVH din Elåhim, er en nidkjær El, som hjemsøker fedrenes skyld på barna i tredje og fjerde slektsledd, når de hater Meg, ⁶ og som viser barmhjertighet mot tusen slektsledd, når de elsker Meg og holder Mine bud.

⁷ ג Du skal ikke misbruke YHVH din Elåhims navn, for YHVH vil ikke holde den uskyldig som misbruker Hans navn.

⁸ ד Husk på sabbaten så du holder den hellig. ⁹ Seks dager skal du arbeide og gjøre all din gjerning, ¹⁰ men den syvende dagen er sabbat for YHVH din Elåhim. På den dagen skal du ikke gjøre noe arbeid, verken du, din sønn eller din datter, din tjener eller din tjenestekvinne, din buskap eller den fremmede som bor innenfor dine porter. ¹¹ For på seks dager dannet YHVH himmelen og jorden, havet og alt som er i dem, og Han hvilte på den syvende dagen. Derfor velsignet YHVH sabbatsdagen og helliget den.

¹² ה Du skal hedre din far og din mor, så dine dager kan bli mange i det landet YHVH din Elåhim gir deg.

¹³ ו Du skal ikke drepe.

¹⁴ ז Du skal ikke drive hor.

¹⁵ ח Du skal ikke stjele.

¹⁶ ט Du skal ikke avlegge falskt vitnesbyrd mot din neste.

¹⁷ י Du skal ikke begjære din nestes hus. Du skal ikke begjære din nestes kone, tjener eller tjenestekvinne, okse, esel eller noe som hører din neste til.»

¹⁸ Hele folket var vitne til tordendrønnene, lynglimtene, lyden av shåfaen og røyken over fjellet. Da folket så det, skalv de og stilte seg langt unna. ¹⁹ Så sa de til Måshe: «Du kan tale til oss, så skal vi høre. Men la ikke Elåhim tale til oss, ellers må vi dø.» ²⁰ Måshe sa til folket: «Frykt ikke, for Elåhim har kommet for å prøve dere, og for at Hans frykt skal stå for deres øyne, så dere ikke synder.» ²¹ Så sto folket langt unna, men Måshe nærmet seg den mørke skyen der Elåhim var.

²² YHVH sa da til Måshe: «Dette skal du si til Israels barn: Dere har sett at Jeg har talt til dere fra Himmelen. ²³ Dere skal ikke lage noe som skal være ved siden av Meg; dere skal ikke lage dere guder av sølv eller guder av gull. **Maftir** ²⁴ Et alter av jord skal du lage for Meg, og på det skal du ofre brennoffer og fredsoffer, småfeet og storfeet ditt. På hvert sted hvor Jeg vil la Mitt navn påkalles, skal Jeg komme til deg, og Jeg skal velsigne deg. ²⁵ Hvis du lager et alter for Meg av stein, skal du ikke bygge det av hogget stein. For hvis du bruker meisel på det, har du vanhelliget det. ²⁶ Du skal ikke gå opp til Mitt alter på trapper, så ikke din nakenhet skal bli blottet over det.

[Til toppen](#)

Parashah 17 haftarah

J'sha'jaho / Jesaia 6:1 – 7:6

¹ I det året da kong Ozzijaho døde, så jeg et-Adånaj sitte på en trone, høy og oppløftet, og slepet av Hans skrud fylte templet. ² Serachfer sto over Ham, hver av dem hadde seks vinger. Med to dekket han ansiktet, med to dekket han føttene, og med to fløy han. ³ En ropte til en annen og sa: «Hellig, hellig, hellig er YHVH tzevaåt. Hele jorden er full av Hans herlighet!»

⁴ Festene rystet i dørtersklene ved røsten av ham som ropte, og huset ble fylt med røyk.

⁵ Da sa jeg: «Ve meg, jeg er fortapt! For jeg er en mann med urene lepper, og jeg bor midt iblant et folk med urene lepper. Og mine øyne har sett Kongen, YHVH tzevaåt.»

⁶ Da fløy en av Serachfene bort til meg. I hånden hadde han en glødende kullbit som han hadde tatt med en tang fra alteret. ⁷ Han rørte ved min munn, og sa: «Se, denne har rørt ved dine lepper. Din misgjerning er tatt bort, og din synd er sonet.»

⁸ Da hørte jeg Adånaj røst som sa: «Hvem skal Jeg sende, og hvem vil gå for Oss?» Da sa jeg: «Se, her er jeg. Send meg!» ⁹ Han sa: «Gå og si til dette folket: Dere skal høre og høre, men ikke forstå. Dere skal se og se, men ikke skjønne.

¹⁰ Tett til hjertet på dette folket med fett, og gjør ørene tunghørte, og klin øynene til, så de ikke ser med sine øyne, ikke hører med sine ører, og ikke forstår med sitt hjerte, så de kan vende om og bli lagt.» Mashijach kommer fra en hellig rest

¹¹ Da sa jeg: «Hvor lenge, Adånaj?» Og Han svarte: «Til byene ligger øde og det ikke er noen som bor der, og det ikke finnes et menneske i husene, og landet ligger øde og dødt, ¹² til YHVH har ført menneskene langt bort, og det er blitt mange steder som er forlatt midt i

landet. ¹³ Om det ennå er en tiendedel igjen i det, skal den vende tilbake for å fortæres. Men som et terebintetre eller en eik får en stubbe igjen når det hogges ned, slik skal en hellig sæd være stubben av det.»

[Til toppen](#)

Kapittel 7

¹ Det skjedde i de dager da Achaz, sønn av Jåtam, Ozzijahos sønn, var konge i J'hodah, at Retzin, Syrias konge, og Pekach, Remaljas sønn, Israels konge, dro opp mot Jeroshalajim for å stride mot byen, men han var ikke i stand til å få overmakten over den. ² Det ble fortalt til Davids hus og sagt: «Syrias styrker har slått leir i Efraim.» Da skalv både hans og folkets hjerte slik trærne i skogen skjelver for vinden.

³ Men YHVH sa til J'sha'jaho: «Dra nå ut og møt Achaz, du og din sønn Sh'ar-Jashov, ved enden av vannkanalen fra den øvre dammen, på hovedveien til Tøyblekerens mark. ⁴ Du skal si til ham: Ta deg i vare og hold deg i ro! Frykt ikke, og la ikke hjertet engste seg for disse to rykende vedstumpene, for den flammende vreden fra Retzin og Syria, og Remaljas sønn. ⁵ For Syria, Efraim og Remaljas sønn har lagt råd mot deg og sagt: ⁶ La oss dra opp mot J'hodah og skape angst hos dem, og la oss trenge inn i landet og innsette en konge der, Tav'els sønn.»

[Til toppen](#)

J'sha'jaho / Jesaia 9:6 – 9:7

⁶ For et Barn er oss født, en Sønn er oss gitt. Herredømmet er på Hans skulder. Hans navn skal være Under, Rådgiver, Mektig El, Evig Far og Fredsfyrste. ⁷ Herredømmet skal bre seg vidt, og freden skal være uten ende over Davids trone og over Hans Kongerike, for å grunnfeste det og holde det oppe ved rett og rettferdighet, fra nå av og til evig tid. YHVH tzevaåts nidkjærhet skal gjøre dette.

[Til toppen](#)

Parasha 17 Brit Hadashah

Mattitjaho / Matteus Kapittel 5

²¹ Dere har hørt at det er sagt til fedrene: «Du skal ikke slå i hjel ^{2.Mos 20:13; 5.Mos 5:17}, og den som slår i hjel, blir skyldig for dommen.» ²² Men Jeg sier dere at den som blir vred på sin bror uten grunn, blir skyldig for dommen. Og den som sier til sin bror: «Tomskele!» skal bli skyldig for Sanhedrin. Og den som sier: «Din tufs!» skal bli skyldig til Gej-Hinnåms ild.

²³ Derfor, hvis du kommer med din gave til alteret og der kommer på at din bror har noe imot deg, ²⁴ så la gaven din ligge der foran alteret og gå derfra! Bli først forlikt med din bror, kom så og bær fram gaven din! ²⁵ Bli raskt enig med den du ligger i strid med, mens du ennå er på veien med ham, så ikke den du ligger i strid med, skal overlate deg til dommeren, og dommeren overlate deg til rettstjeneren, og du bli kastet i fengsel. ²⁶ Sannelig sier Jeg deg: Du skal slett ikke komme ut derfra før du har betalt til siste øre.

²⁷ Dere har hørt at det er sagt til fedrene: «Du skal ikke drive hor.» ^{2.Mos 20:13; 5.Mos 5:18} ²⁸ Men Jeg sier dere: Den som ser på en kvinne for å begjære henne ^{5.Mos. 5:21}, har allerede drevet hor med henne i sitt hjerte. ²⁹ Hvis ditt høyre øye fører deg til fall, så riv det ut og kast det fra deg! For det er bedre for deg at ett av lemmene dine går tapt, enn at hele kroppen din blir kastet i Gej-Hinnåm. ³⁰ Og dersom din høyre hånd fører deg til fall, så hogg den av og kast den fra deg! For det er bedre for deg at ett av lemmene dine går tapt, enn at hele kroppen din blir kastet i Gej-Hinnåm.

[Til toppen](#)

Mattitjaho / Matteus Kapittel 8

⁵ Da Jeshoa var på vei inn i K'far-Nachom, kom en offiser til Ham, ba Ham ⁶ og sa: «Herre, tjeneren min ligger lam hjemme, med svære plager.» ⁷ Jeshoa sa til ham: «Jeg skal komme og helbrede ham.» ⁸ Offiseren svarte og sa: «Herre, jeg er ikke verdig til at Du kommer inn under mitt tak. Men si bare et ord, så vil tjeneren min bli helbredet. ⁹ For jeg er også en mann under myndighet, og har soldater under meg. Og jeg sier til én: Gå! og han går, og til en annen: Kom! og han kommer, og til tjeneren min: Gjør dette! og han gjør det.» ¹⁰ Da Jeshoa hørte det, undret Han seg og sa til dem som fulgte etter: «Sannelig sier Jeg dere: Ikke engang i Israel har Jeg funnet en så stor tro! ¹¹ Og Jeg sier dere at mange skal komme fra øst og vest og sitte til bords med Avraham, Jitzchak og Ja'akåv i Himlenes rike ^{Sal 107; Jes 2; 60; Mal 1,11}. ¹² Men rikets sønner skal kastes ut i det ytterste mørket. Der skal det være gråt og tenners gnissel.» ¹³ Så sa Jeshoa til offiseren: «Gå av sted! Og det skal skje deg som du har trodd!» Og tjeneren hans ble helbredet i samme stund.

¹⁴ Da Jeshoa var kommet inn i Kefas hus, så Han at hans svigermor lå syk og hadde feber.

¹⁵ Han rørte ved hånden hennes, og feberen forlot henne. Og hun sto opp og tjente dem.

¹⁶ Da kvelden kom, førte de til Ham mange demonbesatte. Han drev ut åndene med et ord og helbredet alle som var syke, ¹⁷ slik at det ble oppfylt som var talt ved profeten Jeshajaho, når han sier: «Han selv tok våre skrøpeligheter og bar våre sykdommer. ^{Jes 53,4}»

¹⁸ Da Jeshoa så de store skarene omkring seg, befalte Han at de skulle dra over til den andre siden. ¹⁹ En skriftlærd som kom, sa til Ham: «Mester, jeg vil følge Deg overalt hvor Du går.»

²⁰ Men Jeshoa sa til ham: «Revene har huler, og himmelens fugler har reder, men Menneskesønnen har ikke noe sted der Han kan hvile hodet sitt.»

[Til toppen](#)

Matteus

Mattitjaho / Matteus Kapittel 15

¹ De skriftlærde og fariseerne som var fra Jeroshalajim, kom da til Jeshoa og sa: ² «Hvorfor bryter disiplene Dine de eldstes forskrifter? For de vasker ikke hendene sine når de spiser brød.» ³ Han svarte og sa til dem: «Hvorfor bryter så dere Elåhims bud på grunn av deres egne forskrifter? ⁴ For Elåhim har befalt og sagt: «Hedre din far og din mor». og: «Den som

forbanner far eller mor, skal sannelig dø.»⁵ Men dere sier: Den som sier til sin far eller mor: Den hjelpen dere skulle ha fått av meg, er en gave til Elåhim,⁶ så trenger han ikke å ære sin far eller mor. Slik har dere satt Elåhims bud ut av kraft ved deres egne forskrifter.⁷ Hyklere! Jeshajaho profeterte rett om dere da han sa:

⁸ «Dette folket kommer nær Meg med sin munns tale og ærer Meg med sine lepper, men deres hjerte er langt borte fra Meg.⁹ Og forgjeves tilber de Meg, når de underviser menneskebud som om det var den rette lære.»»

¹⁰ Da Han hadde kalt til seg folkemengden, sa Han til dem: «Hør og forstå: ¹¹ Det er ikke det som kommer inn gjennom munnen, som gjør et menneske urent. Men det som går ut av munnen, det gjør et menneske urent.»

[Til toppen](#)

Mattitjaho / Matteus Kapittel 19

¹⁶ Se, det kom en og sa til Ham: «Gode Mester, hva godt skal jeg gjøre for å få evig liv?»

¹⁷ Da sa Han til ham: «Hvorfor kaller du Meg god? Ingen er god uten Én – Elåhim. Men hvis du vil gå inn til livet, så hold budene! (mitzvåt 613 befalinger)»¹⁸ Han sa til Ham: «Hvilke?»

Jeshoa sa: «Du skal ikke drepe. Du skal ikke drive hor. Du skal ikke stjele. Du skal ikke avlegge falskt vitnesbyrd.¹⁹ Hedre din far og din mor, og du skal elske din neste som deg selv.»²⁰ Den unge mannen sa til Ham: «Alt dette har jeg holdt fra min ungdom. Hva er det fremdeles jeg mangler?»²¹ Jeshoa sa til ham: «Hvis du vil være fullkommen, så gå og selg det du eier og gi det til de fattige, og du skal få en skatt i Himmelen, og kom, følg Meg!»

²² Men da den unge mannen hørte disse ord, gikk han bedrøvet bort, for han hadde stor rikdom.

²³ Da sa Jeshoa til disiplene sine: «Sannelig sier Jeg dere: Det er vanskelig for en rik å komme inn i Himlenes rike.²⁴ Igjen sier Jeg dere: Det er lettere for et tykt rep (gamla ^{tykt rep på Arameisk}) å gå gjennom et nåløye, enn for en rik å gå inn i Elåhims rike.»²⁵ Da disiplene Hans

hørte det, ble de meget forskrekket og sa: «Hvem kan da bli frelst?»²⁶ Men Jeshoa så på dem og sa til dem: «For mennesker er dette umulig, men for Elåhim er alt mulig.»²⁷ Da svarte Kefa og sa til Ham: «Se, vi har forlatt alt og fulgt Deg. Hvordan skal det bli for oss?»²⁸ Jeshoa sa til dem: «Sannelig sier Jeg dere: I gjenfødelsen, når Menneskesønnen sitter på tronen i sin herlighet, skal også dere som har fulgt Meg, sitte på tolv troner og dømme Israels tolv stammer.²⁹ Og hver den som har forlatt hus eller brødre eller søstre eller far eller mor eller kone eller barn eller åkrer for Mitt navns skyld, skal få hundrefold igjen og arve evig liv.³⁰ Men mange som er de første, skal bli de siste, og de siste de første.

[Til toppen](#)

Markus Kapittel 7

⁵ Da spurte fariseerne og de skriftlærde Ham: «Hvorfor følger ikke disiplene Dine forskriften fra de gamle, men spiser brød med uvaskede hender?»

⁶ Han svarte og sa til dem: «Rett profeterte Jeshajaho om dere hyklere, som det står skrevet: Dette folket ærer Meg med sine lepper, men deres hjerte er langt borte fra Meg. ⁷ Og forgjeves tilber de Meg, når de underviser menneskebud som om det var den rette lære.

⁸ For dere setter Elåhims bud til side og holder fast på menneskers forskrifter – slik som vasking av øser og beger, og mange andre slike ting gjør dere.» ⁹ Han sa til dem: «Altfor lettvint forkaster dere Elåhims bud, for at dere kan holde fast på deres egne forskrifter.

¹⁰ For Måshe sa: «Hedre din far og din mor,» og: «Den som forbanner far eller mor, skal sannelig dø.» ¹¹ Men dere sier: Hvis en mann sier til sin far eller mor: Det du har til gode av meg, er korban – det vil si: en gave til Elåhim – ¹² da tillater dere ham ikke lenger å gjøre noe for sin far eller sin mor. ¹³ Og dere setter Elåhims Ord ut av kraft ved de forskriftene dere har gitt videre. Og mange lignende skikker følger dere.»

¹⁴ Da Han hadde kalt hele folkemengden til seg, sa Han til dem: «Hør på Meg, alle sammen, og forstå: ¹⁵ Det er ingenting som kommer inn i et menneske utenfra, som kan gjøre ham uren. Men det som går ut av ham, er det som gjør mennesket urent. Til toppen

[Til toppen](#)

Markus Kapittel 10

¹⁷ Da Han gikk ut på veien, kom det en løpende, knelte foran Ham og spurte Ham: «Gode Mester, hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?» ¹⁸ Men Jeshoa sa til ham: «Hvorfor kaller du Meg god? Ingen er god uten Én; det er Elåhim. ¹⁹ Du kjenner budene (ha-mitzvåt): Du skal ikke drive hor. Du skal ikke slå i hjel. Du skal ikke stjele. Du skal ikke vitne falskt. Du skal ikke bedra. Hedre din far og mor.» ²⁰ Og han svarte og sa til Ham: «Mester, alt dette har jeg holdt fra min ungdom.» ²¹ Jeshoa, som elsket ham, så da på ham og sa: «Du mangler én ting. Gå av sted og selg alt det du eier og gi til de fattige, og du skal få en skatt i Himmelen. Og kom, ta opp pålen og følg Meg!» ²² Men han ble nedslått på grunn av dette ordet, og han gikk sorgfull bort, for han hadde store rikdommer.

²³ Da så Jeshoa seg omkring og sa til disiplene sine: «Hvor vanskelig det er for dem som eier mye, å komme inn i Elåhims rike!» ²⁴ Og disiplene ble forundret over ordene Hans. Men Jeshoa tok igjen til orde og sa til dem: «Barn, hvor vanskelig det er for dem som stoler på rikdommer, å komme inn i Elåhims rike! ²⁵ Det er lettere å tre et tykt rep gjennom et nåløye enn for en rik å komme inn i Elåhims rike.» ²⁶ De ble meget forundret og sa til hverandre: «Hvem kan da bli frelst?» ²⁷ Men Jeshoa så på dem og sa: «For mennesker er det umulig, men ikke for Elåhim. For alt er mulig for Elåhim.» ²⁸ Da begynte Kefa å tale til Ham: «Se, vi har forlatt alt og fulgt Deg.» ²⁹ Da svarte Jeshoa og sa: «Sannelig sier Jeg dere: Det er ingen som har forlatt hus eller brødre eller søstre eller far eller mor eller kone eller barn eller åkrer for Min skyld og evangeliets skyld, ³⁰ som ikke skal få hundre foll igjen nå i denne tiden, hus og brødre og søstre og mødre og barn og åkrer, sammen med forfølgelser, og i den tiden som kommer, evig liv. ³¹ Men mange som er de første skal bli de siste, og de siste de første.»

[Til toppen](#)

Hebreerne Kapittel 12

¹⁸ For dere er ikke kommet til et fjell som en kan ta på og som brant med ild, til skodde og mørke og storm ¹⁹ og til lyden av shofar og røsten av ord, slik at de som hørte den, ba om at ordet ikke måtte bli talt mer til dem. ²⁰ For de kunne ikke holde ut det som ble befalt: «Og om bare et dyr rører ved fjellet, skal det bli steinet eller skutt med en pil.» ²¹ Og så skremmende var synet at Måshe sa: «Jeg er forferdet og skjelver.»

²² Men dere er kommet til Tzijåns berg og til den levende Elåhims by, det himmelske Jeroshalajim, til en talløs skare av engler, ²³ til festforsamlingen og menigheten av de førstefødte som er oppskrevet i Himlene, til Elåhim, alles Dommer, og til de fullendte rettferdiges ånder, ²⁴ til Jeshoa, Mellommannen for den nye pakt, og til renselsens blod som taler bedre enn Hevels blod.

²⁵ Se til at dere ikke avviser Ham som taler. For hvis de som avviste Ham som talte på jorden, ikke slapp unna, da er det enda større grunn til at vi ikke skal slippe unna, hvis vi vender oss bort fra Ham som taler fra Himlene. ²⁶ Hans røst rystet jorden den gang. Men nå har Han lovt og sagt: «Enda en gang ryster Jeg ikke bare jorden, men også himmelen.»

²⁷ Dette: «Enda en gang» gjør det klart at de ting som blir rystet, skal bli borte fordi de er lagd, for at de ting som ikke kan rystes, alltid skal bestå. ²⁸ Derfor, siden vi får et rike som ikke kan rokkes, så la oss ta vare på nåden. Ved den kan vi stå i en velbehagelig tjeneste for Elåhim med ærbødighet og Elåhimsfrykt. ²⁹ For vår Elåhim er en fortærende ild.

[Til toppen](#)

Lukas Kapittel 18

¹⁸ Nå var det en rådsherre som spurte Ham og sa: «Gode Mester, hva skal jeg gjøre for å arve evig liv?» ¹⁹ Jeshoa svarte og sa til ham: «Hvorfor kaller du Meg god? Ingen er god uten Én, det er Elåhim. ²⁰ Du kjenner budene: Du skal ikke drive hor, Du skal ikke drepe, Du skal ikke stjele, Du skal ikke vitne falskt, Hedre din far og din mor.» ²¹ Han sa: «Alle disse budene har jeg holdt fra min ungdom av.» ²² Da Jeshoa hørte dette, sa Han til ham: «Du mangler fortsatt én ting: Selg alt det du eier og del ut til de fattige, så skal du få en skatt i Himmelen. Kom så og følg Meg!» ²³ Men da han hørte dette, ble han dypt bedrøvet, for han var meget rik.

²⁴ Da Jeshoa så at han ble dypt bedrøvet, sa Han: «Hvor vanskelig det er for dem som eier mye, å komme inn i Elåhims rike! ²⁵ For det er lettere for en kamel å gå gjennom et nåløye enn for en rik å komme inn i Elåhims rike.» ²⁶ De som hørte det, sa: «Hvem kan da bli frelst?» ²⁷ Men Han sa: «Det som er umulig for mennesker, er mulig for Elåhim.» ²⁸ Da sa Kefa: «Se, vi har forlatt alt og fulgt Deg.» ²⁹ Så sa Han til dem: «Sannelig sier Jeg dere: Det er ingen som har forlatt hus eller foreldre eller søsken eller kone eller barn for Elåhims rikes

skyld, ³⁰ som ikke skal få igjen mange ganger mer i den tiden som er nå, og evig liv i den kommende verden.»

[Til toppen](#)

Apostlenes gjerninger Kapittel 6

¹ I de dager, da tallet på disiplene stadig økte, kom det opp en anklage mot hebreerne fra de gresktalende jøder fordi enkene deres ble forsømt ved den daglige utdelingen. ² Da kalte de tolv sammen hele disippelskaren og sa: «Det er ikke tilrådelig at vi skal forlate Elåhims Ord og tjene ved bordene. ³ Derfor, brødre, skal dere ta ut syv menn blant dere, menn som har godt vitnesbyrd, som er fulle av Roach HaKådesh og visdom og som vi kan utpeke til denne oppgaven. ⁴ Men vi vil hele tiden holde oss til bønner og til Ordets tjeneste.»

⁵ Og hele flokken ga sin tilslutning til dette forslaget. Og de valgte Stefanus, en mann full av tro og Roach HaKådesh, og Pillipås, Prokorus, Nikanor, Timon, Parmenas og Nikolaus, en proselytt fra Antiokia.

⁶ Disse stilte de foran apostlene, og da de hadde bedt, la de hendene sine på dem. ⁷ Og Elåhims Ord vokste, og tallet på disiplene økte stadig mer i Jeroshalajim. Også en stor flokk av prestene ble lydige mot troen.

[Til toppen](#)

Romerne Kapittel 2

¹⁷ Se, du som kalles jøde, og som setter din lit til tårahen og roser deg i Elåhim, ¹⁸ du som kjenner Hans vilje, og som kan dømme om smått og stort, fordi du er opplært i tårahen, ¹⁹ og er overbevist om at du selv er en veileder for blinde, et lys for dem som er i mørke, ²⁰ en oppdrager for uforstandige, en lærer for umodne, fordi du i tårahen har fått den rette form for kunnskap og sannhet. ²¹ Du som lærer andre, lærer du ikke deg selv? Du som forkynner at en ikke skal stjele, stjeler du? ²² Du som sier: «Du skal ikke drive hor», driver du hor? Du som har avsky for avgudsbildene, utfører du tempelran? ²³ Du som roser deg av tårahen, vanærer du Elåhim ved å bryte tårahen? ²⁴ For Elåhims navn blir spottet blant hedningene på grunn av dere, slik det står skrevet. ²⁵ For omskjærelse er jo nyttig dersom du holder tårahen. Men dersom du bryter tårahen, da er din omskjærelse blitt som om du hadde forhud. ²⁶ Hvis da en som har forhud holder tårahen rettferdige krav, må ikke da hans forhud likevel regnes som omskjærelse? ²⁷ Og dersom den som i fysisk betydning har forhud, oppfyller tårahen, har han ikke da rett til å dømme deg, du som til tross for at du har bokstaven og omskjærelsen, er en tårahbryter? ²⁸ For det er ikke den som er jøde i det ytre som er jøde, og omskjærelse er ikke en omskjærelse i det ytre, på kjønnslemmet. ²⁹ Men den er jøde som er det i det skjulte, og som har hjertets omskjærelse i Ånden, ikke i bokstaven. Denne har sin ros, ikke fra mennesker, men fra Elåhim.

[Til toppen](#)

Romerne kapittel 7

⁷ Hva skal vi da si? Er tåråhen synd? På ingen måte! Men jeg lærte ikke synden å kjenne uten ved tåråhen. For jeg hadde ikke kjent til begjæret om ikke tåråhen hadde sagt: Du skal ikke begjære. ⁸ Men synden, som tok anledning av budet, virket all slags begjær i meg. For uten tåråhen er synden død.

⁹ Jeg levde en gang uten tåråhen, men da budet kom, våknet synden til live, og jeg døde.

¹⁰ Og slik fikk jeg erfare at det budet som skulle gi liv, det ga meg død. ¹¹ For synden tok anledning av budet og bedro meg, og ved dette drepte den meg. ¹² La det da stå fast at tåråhen er hellig, og budet er hellig og rettferdig og godt.

[Til toppen](#)

Romerne kapittel 13

⁸ Bli ikke noen noe skyldig, uten det å elske hverandre, for den som elsker sin neste, har oppfylt tåråhen. ⁹ For budene: Du skal ikke drive hor, du skal ikke slå i hjel, du skal ikke stjele, du skal ikke vitne falskt, du skal ikke begjære, og hvilket annet bud det skulle være, blir alle sammenfattet i dette ord: Du skal elske din neste som deg selv. ¹⁰ Kjærligheten gjør ikke noe ondt mot sin neste. Kjærligheten er altså tåråhens oppfyllelse.

[Til toppen](#)

Efeserne kapittel 6

¹ Dere barn, vær lydige mot deres foreldre i ba-Adånen, for det er rett. ² Hedre din far og din mor, dette er det første budet med et løfte, ³ for at det kan gå deg godt og du kan leve lenge i landet.

[Til toppen](#)

Første Timoteus kapittel 3

¹ Dette er et troverdig ord: Hvis noen ønsker seg en tilsynstjeneste, er det en god gjerning han har lyst til. ² En tilsynsmann må altså være uklanderlig, én kvinnes mann, edruelig, sindig, ha god oppførsel, være gjestfri og være i stand til å undervise. ³ Han må ikke være henfallen til vin, ikke brutal, ikke grådig etter urettmessig vinning, men mild, ikke stridslysten, ikke pengekjær. ⁴ Han må være en som styrer sitt eget hus godt, og ha barn som underordner seg med all ærbødighet. ⁵ For om noen ikke vet hvordan han skal styre sitt eget hus, hvordan skal han da ta vare på Elåhims menighet? ⁶ Han må ikke være en nyomvendt, for at han ikke skal bli oppblåst av stolthet og falle under den samme fordømmelse som djevelen. ⁷ Dessuten må han ha godt vitnesbyrd blant dem som er utenfor, så han ikke skal falle i vanry og i djevelens snare.

⁸ På samme måte må diakoner være ærbødige, ikke tale med to tunger, ikke være henfalne til mye vin, ikke grådige etter urettmessig vinning. ⁹ De må ta vare på troens hemmelighet i en ren samvittighet.

¹⁰ Men også disse må bli prøvd først, så kan de få tjene som diakoner, hvis de blir funnet å være ulastelige. ¹¹ På samme måte må også kvinnene være ærbødige, ikke baktalere, være edruelige og trofaste i alle ting. ¹² Diakoner skal være én kvinnes mann, og de må kunne styre sine barn og sine egne hus godt. ¹³ For de som har gjort en god tjeneste som diakoner, oppnår selv et godt omdømme og stor frimodighet i troen på Jeshoa haMashijach.

¹⁴ Disse ting skriver jeg til deg, selv om jeg håper å komme til deg om kort tid.

[Til toppen](#)

Andre Timoteus kapittel 2

² Og alt det som du har hørt av meg blant mange vitner, skal du overgi til trofaste mennesker, slike som også er i stand til å undervise andre.

[Til toppen](#)

Titus kapittel 1

⁵ Jeg forlot deg på Kreta for at du skulle få orden på de ting som ennå mangler og innsette eldste i hver by – slik jeg påla deg, ⁶ så fremt han er ulastelig, én kvinnes mann, har trofaste barn som ikke blir anklaget for utskeielser eller oppsetsighet. ⁷ For en tilsynsmann skal være ulastelig som en Elåhims forvalter, ikke egenrådlig, ikke hissig, ikke drikkfeldig, ikke voldsom, ikke grådig, ⁸ men gjestfri, en som elsker det gode, er sindig, rettferdig, hellig, avholdende, ⁹ og som holder fast på det troverdige ordet i samsvar med læren, for at han, ved den sunne lære, skal være i stand til både å formane og å overbevise dem som sier imot.

[Til toppen](#)

Jakob / Ja'akåv kapittel 2

⁸ Hvis dere virkelig oppfyller den kongelige Tårahen etter Skriften: Du skal elske din neste som deg selv, da gjør dere det rette. ⁹ Men hvis dere gjør forskjell på folk, da gjør dere synd, og av Tårahen blir dere dømt skyldige som overtredere. ¹⁰ For den som holder hele Tårahen, men snubler på ett punkt, er blitt skyldig i hele Tårahen. ¹¹ For Han som sa: «Du skal ikke drive hor,» Han sa også: «Du skal ikke slå i hjel.» Hvis du ikke driver hor, men du slår i hjel, da er du blitt en lovbrøter. ¹² Tal da slik, og gjør slik, som de som skal bli dømt etter frihetens Tårah. ¹³ For dommen er uten barmhjertighet over den som ikke har vist barmhjertighet. Men barmhjertigheten kan rose seg overfor dommen. Til toppen

[Til toppen](#)

Første Peter kapittel 2

⁹ Men dere er en utvalgt slekt, et kongelig presteskap, et hellig folk, et eiendomsfolk, så dere skal forkynne Hans underfulle storverk, Han som kalte dere ut av mørket og inn i sitt underfulle lys. ¹⁰ Dere som før ikke var et folk, men som nå er Elåhims folk. Dere som ikke hadde funnet barmhjertighet, men som nå har fått barmhjertighet.

[Til toppen](#)